

ב ע ז ה ש י ת

לספר בציון שם ה' ותהילתו בירושלים

מצור

תעצא תורה

שיעורו השבועי של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
בבית מדרשנו בעיה"ק ירושלים לבני החברה

פני-מצור

3

תן לו למלך!

פרק א':

בארמון המלוכה

חשבתם פעם, איך מתנהלת ממלכה?

לא צריך להפעיל את הראש.

על פי כל עלילות סיפורי האגדה שמלווים אותנו לאורך השנים, מתואר מלך רם ואיתן. שרים ושלישים תחת חסותו. פלטרין נאה ומפואר ביופיו המרשים.

וכמובן, האזרחים. התושבים. הנתינים שנתונים תחת מרותו.

בכדי לזכות בתעודה מזהה של המדינה, על האזרח לקבל על עצמו את כל תכתיביו, חוקיו ומשפטיו של המלך, ואז אז זוכה הוא לתעודה הנכספת.

אך השפת אמת מתאר זאת במידה שונה ומוסיף קצת עומק:

מהי 'מלכות' אצל הבורא, מהו המושג הלז?

והלא הוא מֶלֶךְ. הוא מֶלֶךְ. והוא ימלוך. על כל הארץ. שום בריה ויצור בעולם לא נסתר ממנו, מלא כל הארץ כבודו, אז מהי א"כ המלכות השייכת אצלו?

בעצם, נחזור לתקופה ההיא לפני שהפציע אור העולם.

הקב"ה היה אין סוף. ובאין סוף, כשהוא מולך על עצמו, אין מי שיביע את מלכותו.

לכן, ברא הוא את העולם, וכעת יש כבר מי שיוכל לומר 'ה' הוא המלך!', ובשביל זה, ורק בשביל זה הוא ברא את עולמו.

משל: מלך

אין מלך בלי עַם

פרק ב': פנים אל פנים

בא ר' אשר ומוסיף נופך.

מתי ניתנת לאזרח האפשרות לפגוש את המלך?

אף פעם...

אבל בכל זאת, תחת המלך ממונים שוטרים וסריסים שא-ליהם קל לפנות, והם מעבירים הלאה, ומשם קצרה הדרך למלך, אך האזרח? הוא לא ראה את המלך!

נו, אז מתי בכל זאת הוא יראה אותו?

כאשר הוא במצוקה, בצרה, הוא מבולבל בתוך חוסר האונים שהשתלט על נפשו – אז היא ההזדמנות! אז הוא פוגש את

המלך! לפתע הוא מגלה שהוא לא יכול, הוא לא מסתדר בכוחותיו, הוא חייב לפנות למישהו, ואז – הוא מגיע הישר לטרקלין המלך! (בהמשך נבין מדוע)

שאלתי פעם את ר' אשר, איך יכולה התורה לצוות עלינו 'לא תגנוב', והרי זה ניסיון מאד מפתה?

ענה ר' אשר: התורה לא התכוונה לומר שלא תגנוב. התורה התכוונה לומר 'איך וועל דיר נישט לאזן גנבענען?' – 'אני לא אסכים לך לגנוב!' אני אשלח לך סיבות שימנעו ממך את הגניבה! אך אתה, מצד עצמך – גנב נולדת וגנב תמות...

ואז, כשהסיבות שועטות לכיוונך, אתה ניצב בצומת דרכים. או שתפנה לייאוש, להאשים את השני, או שתגלה את המלכות! לגלות שאינך יכול לעמוד בניסיון! אתה צריך שטיי צער!

ולכן הוא הציב שוטרים/סיבות בעולמו. שהם אלו שמונעים ממני את העבירה.

מסות האוניס – זו הפלזמאטית אלת הסיבות

פרק ג': תחזיר את הכתר!

לאחר שהוא כבר הציב אותנו בעולם, וכבר יש מי שיביע את מלכותו, מהי העבודה שלנו? איך מביעים את מלכותו?

הזוהר הקדוש מסביר מהי ה'מלכות' ואומר:

מלכות פירושה 'לית ליה מגרמיה כלום!' הכנעה למלכות הבורא.

הוא מוסיף להסביר שלכל מידה (חסד, גבורה, תפארת וכו') יש תפקיד משלה. לבד מ'מלכות'. היא לא יותר ממעבר בין העולם הרוחני לעולם הגשמי.

ובמילים פשוטות:

אדם בעשייתו ובפעולתו, שאיפתו היא לבוא ל'מלכות' של עצמו. אני הוא זה שעשיתי ואני הוא זה שפעלתי. מלך בהדר...

אך ברוחניות, עלינו להשפיל את מידת מלכות עצמנו ולהעביר אל מלכות הבורא.

יוצא א"כ שהמלכות היא המעבר בין העשייה לרוחניות.

ניקח לדוגמא, את המושג 'הבנה'.

המוח מבין ומבין, עד שלפתע הוא נתקע. לפתע הוא לא מצליח להבין את המקרה הבא.

אז נכנסת המלכות במלוא העוצמה! מרכינים את הראש, משיבים את המלכות לבורא העולם.

יצוין, כי הבהמה – לא זכתה בדעת, היא אינה צריכה לעבוד עם עצמה כדי להבין שהיא בהמה...

וכן המלאכים, הם אכן גבוהים וקדושים.

רק האדם אמור לחיות באיזון בין ההבנה שהוא אכן פועל גדולות ונצורות, לבין ההבנה שלא הוא זה שפועל.

מסות האוניס: הפלזמאטית אלת הסיבות, ולכן אבירא

פרק ד': פלאי פלאים

כשנתבונן בבריאת האדם, נמצא משהו מוזר.

הרי הגוף, הוא גוש קרוץ מחומר, גוש עפר, איך הוא משתלב יחד עם הנשמה, רוחנית, אלוקית, איך הם מתחברים?

אלא, כי יש כאן פלא! אנו לא נוכל לעולם להבין איך הם מתחברים, אלא עלינו להשיב את המלכות לבורא, ולומר לו: 'אנחנו לא מבינים איך הם מתחברים!' במקום לנסות להבין – נסגור את מוחנו, כי זה פלא! שלעולם לא נבין.

ולכן אנו אומרים בברכת 'אשר יצר' – רופא כל בשר ומפליא לעשות – זה הפלא!

מסות האוניס: רופא כל פלא ומפליא לעשות

פרק ה': לחבר את הצינורות

נתאר איך הייתה נראית השטעטל לו היו המים נשפכים לארץ מכל ברזי העיר, כאילו מכסים את הים...

לא היינו יכולים להתקיים בכזו שטעטל. ולו לשניה.

אז מהו הפיתרון? מחברים צינורות לברזי המים הראשיים. וכך נלזגים המים במינן, במידה ובמשורה. המים מאוזנים.

כך בדיוק היה יכול העולם להיראות אם היה הבורא מחליט – לשפוך חסד לעולם! כל מי שרק יבקש מיד יענה במבול של חסד.

אז איך נתקיים?

לכן בא הבורא וחיבר צינורות. הוא מביא עלינו את הדין, את הכאבים.

אך לא חלילה שנשבר מכך אלא שנבין שכל דין הוא רק רחמים שדרכו נגלה את החסד!

מסות האוניס: הפלזמאטית אלת הסיבות

פרק ו': "למה לא נוסעים?"

הכביש היה מלא ברכבים ותח"צ. המכוניות דוממו את מנועם. פקק ארוך הסתרך בכביש.

בין שורות הרכבים, ישב ר' אשר במכוניתו והמתין אף הוא לשחרור הפקק, כשאר כל הנוסעים.

ר' אשר פנה אל נהגו ושאלו: "מדוע לא נוסעים?"

"פשוט מאד" השיב הנהג, "בתחילת תור הרכבים ניצב שוטר

והוא ציווה שלא לנסוע, אז לא נוסעים".

ר' אשר לא הבין: "בגללו! בגלל השוטר הלא יוצלח הזה לא נוסעים! למה להקשיב לציווי של אחד שלא הצליח את מזלו והלך לעבוד בעבודה חסרת בדל מחשבה?"

לאחר מספר שניות של הרהור הגיב הנהג: "אכן, לא מפחדים ממנו, הוא מסכן, שלימזל, אך הקנס, בית המשפט והחוקים הם אלו שמרתיעים אותנו!"

"אם כן" שאל ר' אשר, "מדוע לא נרתעים מתלמיד חכם?... אלא משום שגם השוטר מפחד ממפקדיו, והם מהשרים, והם מהמלך."

נו, אז למה שלא נפחד ישירות ממלכו של עולם שסה"כ שולח לנו סיבות להרתיע אותנו מעשות זוטות..."

כאשר אנחנו נמצא את עצמנו בחסר אונים, נוכל להגיע הישר לבורא, אין צורך לפחד מהשוטר, מהסיבה, הם רק שליח המקום...

פסוקי חז"ל

פסוקי חז"ל, פסוקי חז"ל

פרק ז': כמעט ונקטעה השיחה...

אחד צלצל בפלאפון לר' יעקב מאיר שכטר שליט"א ושטח בפניו את מצבו המר והגרוע, על צרות הסובבות אותו מכל עבר.

לאחר שהקשיב ר' יעקב מאיר לאיש משך כמחצית השעה, השיב לו: "אזוי וויל די אייבישטער" – "כך ה' רוצה".

לאחר דקת דומיה בפלאפון, נשמע קולו של האיש מבעד לפלאפון: "ר' יעקב מאיר, מזל שלא אמרת לי שהבורא עוד יעזור לי ויוציא אותי מזה, כי אם כן הייתי מנתק את השיחה באותה השניה..."

גם בסיפור זה, הבורא סה"כ רצה להעניק לו הזדמנות לחייב, הרבש"ע אומר לו - תשהה בכאב, בחסר האונים, הבאתי לך אותם בכדי שתחזיר את המלכות אלי.

פסוקי חז"ל

ה' רוצה למונח לך פנימיות

פרק ח': אבא, הצילו!

בפרשת השבוע, קורא הרבש"ע למשה רבינו, ומצווה אליו לומר בשמו לבני ישראל "אני ה' אלוהיכם", מסביר רש"י את הציווי ואומר, שבדיוק כפי שקיבלתם מלכותי בהר סיני, כעת קבלו גזרותי!

הרבש"ע אומר לבני ישראל:

היודעים אתם היכן תקבלו את מלכותי?

בגזרותי! בחסר האונים, כשלא הכל מסתדר לפי הספר – אז תקבלו את מלכותי!

כשהיום מנצנץ ומאיר, כשהכול הולך כשורה בסדר מופתי – עוד לא הוכחתם את קבלת המלכות!

קבלו את גזרותי וכך קבלו את מלכותי!

וזה מה שהיה מונח בפירושו של ר' אשר על 'לא תגנוב', משום שדווקא כשקשה לך לקבל את הציווי, קשה לך לעמוד לנגד הפיתיון, אז תקבל את מלכותי! תחזיר לי אותה, את המלכות!

כשהרבש"ע ציווה 'לא תגנוב', הוא סה"כ מייעץ לנו עצה נפלאה איך להתחבר אליו. איך? כשקשה לך – תישא עיניך למרום, לבורא.

תצעק אליו. 'אבא! תציל אותי אני מתבלבל בחסר האונים! הצילני מרודפי כי אמצו ממני, הם משיגים אותי, אין לי את האפשרות לעמוד נגדם!'

באותם רגעים מתגלה מלכותו היפה של הבורא במלוא הדתה.

הרבש"ע אומר 'לא לחינם בראתי את העולם. הנה הם מביעים את מלכותי, יש לי על מי למלוך!'

פסוקי חז"ל

מסלולך אין מלאכים את המורא

פרק ט': בלי עין הרע...

אחד בא לר' אשר והחל לשפוך את מר ליבו:

ר' אשר, בעשרה ילדים חנן אותי הבורא בליעה"ר, כולם מוצלחים ונבונים. לבד מאחד. ילדי הקטן, המזויניק'ל האהוב, לא הולך בדרכי אָחיו, לצערי, ממנו אינני שופע רב נחת כתשעת ילדי היקרים, אנא! הצילני, והורני את הדרך להתמודד עם הפעק'ל".

ר' אשר הגיב ליהודי: "הפוך! במקום להחשיך על כל תשעת הילדים, תאיר על הילד האחרון! בילד זה הבורא צועק לך "לא תגנוב!" הוא לא שלך! אתה גנבת לו 9 ילדים, לכן הוא הביא לך את ההתמודדות הזו!"

"אבל" המשיך ר' אשר, "תהפוך את זה לעונג. בילד הזה יש לך את ההזדמנות להכניס את הבורא בתוך הבית! אל תתעצבן עליו, תעטוף אותו בשכבות של אהבה! הוא שליח הבורא! הוא הבורא בעצמו! תחזיר את המלכות לרבש"ע, אל תיקח אותה לעצמך!"

ר' אשר הסביר אח"כ שכאשר מתנהגים עימו כך, מרויחים שני דברים.

הראשון, אמר ר' אשר, הוא חוזר אליך! הילד שב לעצמו, למשפחתו.

ואילו השני והחשוב יותר, שהוא לא מפיל את כל אָחיו! ברגע שאתה לוקח את הילד העשירי, ומקבל אותו כפי שהוא, לא רודף אותו חלילה, הוא יתחיל לחוש את האימון שאתה רוכש בו, ואז הוא יחזיר לך אימון!

אך ברגע שאתה מתנהג איתו הפוך, הוא מחפש מקור אימון אחר... אצל האחים. והם נמשכים.

לכן תקבל אותו עם כל האהבה כי הוא הרחמים שה' העניק לך, בזכותו אתה זוכה להחזיר את המלכות לבורא!

פסוקי מילים:

הי' לא מלך כשירה - הוא מלכות פבורא

פרק י': אולי די?

המדרש מספר, על גוי שבא ליהודי בשאלה:

"אתם היהודים, מתגאים עד ליום זה בנס יציאת מצרים שעיימכם קרה, האם לא הגיעה העת להפסיק? הרי זה קרה כבר למעלה מכמה אלפי שנה, אז על מה הרעש והמהומה?"

המגיד מקאזניץ השיב על שאלה זו: "ממש לא! אנחנו היהודים, בשעת יציאת מצרים נהיינו חלק אלוך ממעל! אז נתעטרנו ב'בני בכורי ישראל'!"

ומאז, בכול פעם שאנחנו משחררים מעט מהמלכות העצ-מית שלנו למלכותו של הרבש"ע, אנחנו רק מוסיפים לחדד את המשמעות של חלק אלוך ממעל!

אנחנו רק הולכים ומחזקים את הקשר!!!

פסוקי מילים:

לשמחירי' את המלכות - מחלקים את חלק

פרק י"א: מבחן קצר...

דומם. צומח. חי. מדבר.

אלו הם ארבעת הנבראים בעולם.

הדומם - הבורא ברא אותו מחיות הנקראת 'דומם'.

הצומח - אף הוא צומח ופורח בחיותו הפנימית הנקראת 'צומח'.

החי - גם אותו ברא הבורא עם חיותו הייחודית 'חי'.

אך המדבר - הוא היחיד שמורכב משני דברים.

הראשון, 'אדם מן אדמה' - הוא גוש עפר שנעשה בתבנית גולם...

והשני, 'ויפח באפיו נשמת חיים' - הוא חי, נושם, מדבר וחור-שב.

ובין שני המרכיבים של האדם, שם נמצא הבורא!

ובהרכב כזה - זכה רק האדם. נטו. וזו הסיבה שתמיד האדם מתבלבל בין גולמו למלכותו.

ובמקום הזה, של הבלבול - שם נמצאת המלכות, ומשם על האדם להשיבה אל הבורא!

*

וכעת נשאל - למה הכניס הבורא את החכמה רק לאדם? תבחרו בין שני התשובות...

- כדי שיתפאר בה וימליך את עצמו.
- כדי שיוכל להחזירה אל הבורא - דווקא מחוסר האונים.

בהצלחה רבה...

פסוקי מילים:

רק האדם מורכב מל' חי' ומי' נפש נמצא פבורא

להארות

והערות:

sh035702728@gmail.com

052-710-74-77

יוצא לאור ע"י

אֱלֹהֵי אֵוֶר | געדאנק מתוך השיעור

אחד מן הצדיקים הבטיח לחסידו את חצי מעולם הבא שלו. שאלו החסיד, "אם כך במה אתה יותר גדול ממני?" השיב הצדיק, "לי יש גם עולם הזה..."

הרה"ח אלכסנדר פרקש הי"ו
לע"נ חמותו
מרת יהודית בת יעקב דניאל ע"ה

פרנס
הגליון